RUBINSTEIN FESTIVAL

THE ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

RUBINSTEIN FESTIVAL

ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

Founded by Bronislaw Huberman

Music Adviser Zubin Mehta

Two Special Concerts : Tel Aviv

Recitals : Jerusalem — Tel Aviv

September — October 1971

ARTUR RUBINSTEIN
AND THE ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

1

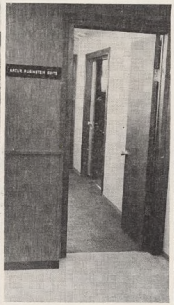

2

3

4

1. Mr. and Mrs. Rubinstein arriving at Lod Airport.
2. Artur Rubinstein Suite, Mann Auditorium, dedicated to Mr. Rubinstein by the Israel Philharmonic Orchestra.
3. The Maestro at the Dedication Ceremony of the Artur Rubinstein Forest.
4. Artur Rubinstein and Zubin Mehta after last season's Rubinstein Festival concert at the Mann Auditorium.
5. Artur Rubinstein and his Israeli public.

ARTUR RUBINSTEIN returns for the Eighth Annual Rubinstein Festival, an event which traditionally opens the Israel Philharmonic Orchestra season. The special affinity between Mr. Rubinstein and the people of Israel mark a distinct chapter in the renowned pianist's life. He has been inordinately and indescribably generous — in artistry, spirit and belief in our aspirations — and this devotion has expressed itself innumerably in performances both here and abroad, most recently in the Gala Concert with the IPO in London on September 16, 1971, which took place in the course of the Orchestra's Festival Tour of Europe.

Music-lovers the world over no doubt are more familiar with his life-story than with that of just about any other artist, for he is truly one of the giants of the music world, having circled the globe in concert tours many times, from Tallahassee to Tel Aviv. Briefly, he was born in Poland, gave "charity" concerts at the age of four, played with the Berlin Philharmonic when he was eleven, performed throughout Europe, gave his American debut in 1906, married the daughter of the Polish conductor, Emil Mlynarski, took his family to an isolated cottage in Southern France, practised day and night until the discipline took, and, as he says, "It was like that line in 'My Fair Lady' — 'By jove, he's got it. I became a pianist".

Since then, his concerts and recordings have been sell-outs all over the world. His repertoire, which he calls his "musical valise", includes more works than any other living pianist. Last year a movie about his life, appropriately entitled "l'Amour de la Vie", was released and he is currently writing his autobiography.

But these facts do not begin to describe the artistry and spirit of the man, Artur Rubinstein. Perhaps his own words tell his "story" best of all: "I'm passionately involved in life. To have music, paintings — it's all a miracle. I have adopted the technique of living from miracle to miracle. Music is not a hobby, not even a passion. Music is me."

5

ZUBIN MEHTA, now beginning his third year as Music Adviser of the Israel Philharmonic Orchestra, has just returned from leading the Orchestra on its Festival Tour 1971. His career has spanned the world, taking him from the Indian sub-continent where he was born in 1936 and where he first studied with his father, Mehli, to later studies in Vienna, to international fame as a yearly guest conductor, and, in 1962, to the post of conductor of two major North American orchestras, the Montreal and the Los Angeles Philharmonic. Today Mr. Mehta holds the posts, concurrently, of Music Adviser of the Israel Philharmonic and of Music Director of the Los Angeles Philharmonic.

One of the most exciting podium personalities to appear before the public during the past decade, Mr. Mehta has earned plaudits from two of today's most exacting groups: the music world's critics and public, and the young people who make up the current Youth Movement.

We quote several representative excerpts from England and the Continent in description of the Maestro's artistry during the Orchestra's Festival Tour this September: "A conductor of phenomenal powers"; "Electrifying results"; "A brilliant conductor"; "His 'Symphonie Fantastique' was nothing short of a revelation"; "Conducted like a master".

His efforts to involve young people in today's music world have included several innovative programmes. In Israel, he introduced university student concerts, conducting the Israel Philharmonic in a special outdoor concert at Tel Aviv University's campus. Five thousand students came to hear the Orchestra and stayed on to talk with the conductor. In Los Angeles, he presented concerts in ghetto schools and presided over a twelve-hour "Beethoven Marathon".

This season he will conduct two of the four concerts in the new subscription series, "Musica Viva", which is specifically tailored to the tastes of Israel's younger public and which will feature music from the Early Baroque period through today's most avant-guard compositions. In keeping with Mr. Mehta's desire to build a more personal contact between the music and its listeners, this series will include pre- and post-concert conversations which will involve both the audience and the conductor.

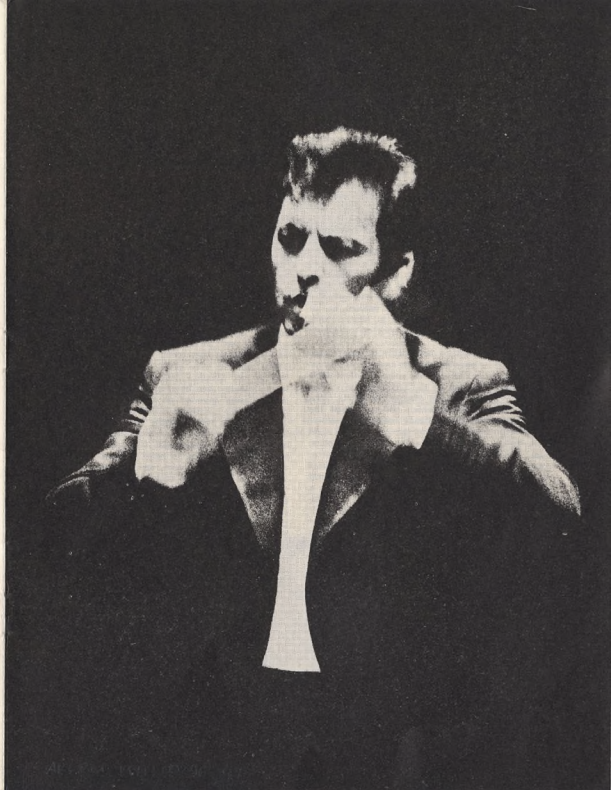

PROGRAMME NOTES

OVERTURE TO "OBERON"
Carl Maria von Weber (1786—1826)

Weber achieved the greatest success of his life with his opera "Freischuetz". Later he wrote two other great operas. One of them, "Oberon", his last work, was composed for London's Covent Garden.

In "Oberon" we enter the world of fairies, of strange tales of long ago times. Two lovers are obliged to submit to numerous dangers in order to test their love until finally they are united and attain salvation with the help of magic powers, after long journeys in a romantically-idealised Orient.

The Overture is a masterpiece. Its themes are taken from the opera and the spirit is romantic, as genuine as is to be found in the early period of romanticism. There are two parts: the slow introduction and the main part, which is fast and energetic and constructed according to the usual pattern, i.e., in the sonata form, which appears in almost every orchestral and chamber music work of the classic and romantic eras.

The work opens with a horn call, Oberon's "magic horn", which is answered by soft and lyrical strings. Fairy-like flutes and clarinets enter and then there is a little march, led by the trumpet. The strings take over again and the atmosphere quiets down with a tender melody which still maintains the fairy spell. Then with a strong crash by the entire orchestra, an end is put to this mood. The main part begins with a vigorous theme in the violins. Now virtuosity reigns and strong, manly force. Only when the "magic horn" sounds again do soft tones make themselves heard with a tender melody by the clarinet (the second theme) providing a marvelous contrast. With the ascendancy of the strings, vigour is gradually restored and this leads to the second part of the Allegro, the so-called "development" where the different themes are worked out. They are presented in fresh colours. This ends with a return of the beginning of the first part; the recapitulation is here shortened. There is no more time for the presentation of the second theme (a whole opera awaits performance) and the conclusion is reached with a brilliant ending.

CONCERTO NO. 3 IN C MINOR
FOR PIANO AND ORCHESTRA, OP. 37
Ludwig van Beethoven (1770—1827)

Beethoven's Piano Concerto in C minor is the perfect expression of the earlier Beethoven to whom the key of C minor symbolized inner conflict and struggle. From the very beginning of this concerto we are conscious of great tension which has its contrast and release in the second theme where the composer finds affinity with the style of Mozart. The tension returns in the last movement, but, towards the end, the key changes to C major, bringing the work to a radiant conclusion. The true counterpart of these two movements is the slow one, written in the remote key of E major. It is a tender cantilena, full of charming ornamentation in the piano part. Here we are in the realm of genuine human feeling, untouched by the blows of fate pictured in the first and last movements of the work.

CONCERTO NO. 2 IN F MINOR
FOR PIANO AND ORCHESTRA, OP. 21
Frédéric Chopin (1810—1849)

In the spring of 1830 Chopin gave two concerts in Warsaw. This was before the young composer left his homeland to go first to Vienna and then to Paris, his second home, from which he was never to return. In each of the concerts Chopin played one of his two piano concertos, and in accordance with the custom of the time, the first part of the concerto was played, then another work (in this case a Divertissement for Horn and Orchestra, composed and performed by a certain Goerner) and afterwards the second and last parts of the piano concerto were given. This second concerto was in fact Chopin's first, but the listing of the wrong number has become traditional. The composer himself reported on that performance and expressed his misgivings about the success of the concerto's first part, ascribing it to the "people who like to assume the air of connoisseurs". He was nevertheless convinced that the applause at the end really came from the heart. The concerto itself, too, came from the heart, and the beauty of its themes as well as its youthful spirit keep it ever fresh; and this in spite of the fact that concertos became only a sideline in the work of Chopin who excelled in smaller forms and in pieces for the piano alone.

The young composer surely knew Beethoven's concertos, but this proved to be not too important; the orchestra is merely a background for the playing of the soloist. Hugo Leichtentritt rightly remarked about this work that here Chopin used only "second themes", thus referring to their exclusively lyrical character. While he was talking about the first movement, such a description would be only natural for the Larghetto, the beautiful second movement, but here strength and greatness come to their climax when the piano, in a mood of romantic reverie, enters upon a highly dramatic recitative. Here one is reminded of Schumann's words of praise when he said that "Chopin's works are cannons embeded among flowers".

The third movement has a Mazurka as its second theme. It ends on a note of lightness, when after a signal in the horn, a coda in F major concludes the work.

Uri Toeplitz

1

1- רובערט וקלארה שומאן (תבליט כפול מאת ארנסט ריישסק). 2- פראנץ ליסט (רישום עפרון מאת ז'אן אינגרס).
3- קלוד דביוסי (ציור שמן מאת ז'אק אמיל בלאנש). 4- אנריק גראנדוס (תצלום).

1. Robert and Clara Schumann (Double relief by Ernst Rietschel). 2. Franz Liszt (Pencil drawing by Jean Ingres). 3. Claude Debussy (Oil painting by Jacques Emile Blanche). 4. Enrique Granados (photograph).

2

3

4

RECITAL PROGRAMME

ARTUR RUBINSTEIN

JERUSALEM: Monday, September 27, 1971,
8.30 p.m.
Binyanei Ha'ooma

TEL AVIV: Wednesday, September 29,
1971, 9.00 p.m.
Mann Auditorium

BEETHOVEN SONATA IN F MINOR, OP. 57
("APPASSIONATA")
Allegro assai
Andante con moto
Allegro ma non troppo — Presto

SCHUMANN CARNAVAL, OP. 9
Préambule — Pierrot — Arlequin
— Valse noble — Eusebius —
Florestan — Coquette — Réplique
— Papillons — ASCH SCHA
(lettres dansantes) — Chiarina —
Chopin — Estrella — Reconnaissance
— Pantalon et Colombine
— Valse allemande — Paganini —
Aveu — Promenade — Pause —
Marche des Davidsbündler contre les
Philistins.

INTERMISSION

DEBUSSY ONDINE
(from "Preludes", Book II)
POISSONS D'OR
(No. 3 from "Images", II)
LA PLUS QUE LENTE, (Valse)
PRELUDE IN A MINOR
(from "Pour le Piano")

GRANADOS LA MAJA Y EL RUISENOR
(GOYESCAS)

LISZT MEPHISTO VALSE

CONCERT PROGRAMME

ARTUR RUBINSTEIN
ZUBIN MEHTA, Conductor

TEL AVIV: Thursday, September 30, 1971,
8.30 p.m.
Saturday, October 2, 1971,
8.30 p.m.
Mann Auditorium

WEBER OVERTURE TO "OBERON"

BEETHOVEN CONCERTO NO. 3 IN C MINOR
FOR PIANO AND ORCHESTRA,
OP. 37
Allegro con brio
Largo
Rondo

INTERMISSION

CHOPIN CONCERTO NO. 2 IN F MINOR
FOR PIANO AND ORCHESTRA,
OP. 21
Allegro — Larghetto — Allegro vivace

תכנית הרסיטל

ארתור רובינשטיין

ירושלים: יום שני, 27 בספטמבר 1971,
8.30 בערב.
בניני האומה

תל־אביב: יום רביעי, 29 בספטמבר 1971,
9.00 בערב.
היכל התרבות

בטהובן סונטה ב־פה מינור, אופ׳ 57
("אפאסיונטה")
אלגרו אסאי
אנדנטה קון מוטו
אלגרו מא נון טרופו — פרסטו

שומאן קרנבל, אופ׳ 9

הפסקה

דביוסי אונדין
(מתוך "תפרלודים", ספר ii)
דג הזהב
(מס׳ 3 מתוך "תמונות")
לה פלו קה לנט, (וואלס)
פרלוד ב־לה מינור
(מתוך "פור לה פיאנו")

גראנאדוס "העלמה והזמיר"
(גויאסקאס)

ליסט וואלס מפיסטו

תכנית הקונצרט

ארתור רובינשטיין
זובין מהטה, מנצח

תל־אביב: יום חמישי, 30 בספטמבר 1971,
8.30 בערב.
מוצאי־שבת, 2 באוקטובר 1971,
8.30 בערב.
היכל התרבות.

ובר הפתיחה ל"אוברון"

בטהובן קונצ׳רטו מס׳ 3 ב־דו מינור
לפסנתר ותזמורת,
אופ׳ 37
אלגרו קון בריו
לארגו
רונדו

הפסקה

שופן קונצ׳רטו מס׳ 2 ב־פה מינור
לפסנתר ותזמורת,
אופ׳ 21
אלגרו — לארגטו — אלגרו ויוואצ׳ה

תכנית הערב

הפתיחה "אוברון"
קארל מריה פון־ויבר (1826–1786)

משוא הבלתת היוו הגיע דבר באופרה שלו "חמקע החופשי". לאחר מכן כתב עוד שתי אופרות נוחלות, והאחת מתן, "אוטוריו" — היצירה האחרונה שכתב ובר בחיינו — חוברה בשביל בית־האופרה "קובנט גארדן" בלונדון.

"אוברון" מכניסה אותנו לעולמן של פיות, של מעשיות משונות משכנם קדמוניות. מעשה בזוג ואהבים־ונעימים שנגזר עליהם לתת־נסות בפנטוניות ארקיקן, אשר אחת תלכיתו — לבחון ולהוכיח את אהבתם. בסופו של דבר מוצאים זה את זו ומשפים בעוות בחתת מאוים, אחרי פסיעות נמשכים במוות רומנטי־אידיאלי. הפנטוניה היא מלאכת־אמן אמיתית. נשאיה לקוחים מתוך ה־אופרה ורוחה היא רומנטית מובהקת — כפי שיתן למצוא רק בשלב הראשון של תקופת הרומנטיקה. יש בה שני חלקים: הקדמה איטית והחלק העיקרי, שהוא מהיר, נמרץ וכנוי לפי המתכונת המשרתת, כלומר בצורת הסונטה, המופיע כמובן בכל יצירה אמנותית ומאמרת מן התקופה הקלאסית והרומנטית.

היצירה מתחת בקריאת קרן — "קרן הכשפים" של אוברון — שעינים לה כל־יהקשת בצלילים רכים ולריינים. נשמעים בלילי חלול וקלגינת אנדיים־עדינים, ולאחריהם בא שיר־לכת קטן עם החעוצרה בראש. שוב עוברת השליטה לידי כלי־הקשת, וה־אווירה נשיות שלויות, רצופה מנגינה עדינה, המקיימת את אווירת הכשפים — עד שתעוע חזק אוזנו בזמזומת כולה ושם קץ לחלק־הרוח השלוי.

החלק העיקרי פותח בנושא נמרץ בכוורות. עתה הכל כולו ויר־שואוויות וכוח חזק, נברי. רק משעשמעת שוב "קרן הכשפים" עלים צלילים רכים; מנגינה עגוגה של הקלרנית — הנושא השני — מגיעה נינוד נחדר. בובור צלילים של כלי־הקשת — הנגינה שוב מתעצמת והולכת ומבולה מתוך כך אל החלק השני של האלגרו, אל מה שקוראים פרצת "הפיתוח". המסלה תעבוד על הנושאים השונים, שמצגים כאן בכוחו חדש ובכמים רגנים. הפיתוח שמתיים בחזרה אל התחלת החלק הראשון. הפעריה כאן מקוצרת; כאילו מתוך קוברירון לקראת הצגת האופרה, היא דוכלת על הנושא השני, — ושיום מבריק חותם את האוברטורה.

קונצ'רטו מס' 3 ב־דו מינור
לפסנתר ותזמורת, אופ' 37
לודביג ואן בטהובן (1827–1770)

הקונצ'רטו לפסנתר בדו־מינור הוא הרביעי המושלם של בטהובן המוקדם, אשר הסולם הזה שימש לו להבעת נינודים ולבטים, עד לזמן שבו כתב את הסימפוניה המחמישית. גם קונצ'רטו זה, מורגשת בו כבר בראשיתו מתיחות רבה, המתרוצפת ופנה בנושא השני, הקולב ברוחו למוצרטי. ואף בפרק האחרון כך, הוא עובר

לידו מאז'ור ומגיע לסיום זוהר. נינודים של שני הפרקים האלה הוא הפרק האיטי, בסולם מרוחק למדי — מי מאז'ור. פרק שיריי זה שופע מתיקות וקישוטים שובי־לב בתפקיד הפסנתר. רגשות אנושיים עדיינים באים כאן על ביטוים, ואינם נפגעים ע"ידי הלכות הנוגל הטראני שבפרקים הקיצוניים.

קונצ'רטו מס' 2 ב־פה מינור
לפסנתר ותזמורת, אופ' 21
פרדריק שופן (1849–1810)

באביב 1830 ערך שופן הצעיר שני קונצרטים בוארשה, לפני שעזב את ארץ־מולדתו ויצא תחילה לווינה ואחר־כך לפאריס, אשר בה קבע את ביתו ומנמה לא שב עוד לפולין. בכל אחת מן ההזמעות האלה בוארשה נגן שופן אחד משני הקונצ'רטו שלו, ולפי מנהג הימים הנם נתן תחילה הפרק הראשון של הקונצ'רטו, אחר־כך יצירה אחרת — בפקרה זה, "דיבטיטמנטו" לקרן ותזמורת של קומפוזיטור בשם גרוב — ובבאון, הפרק השני והפרק האחרון לו הקונצ'רטו לפסנתר. קונצ'רטו שני זה היה, לאמיתו של דבר, הראשון של שופן, אך המספר המוטעה הפך למסורת. הקומפוזר ויטור עצמו סיפר על הבנוע והטיל ספק בהאמתו של הפרק הראשון של הקונצ'רטו, בכתבו על "קרל־המאמינים האוהבים להעמיד פנים של מבינים", אולם באשר לתשוקות שלאחר הפרק האחרון הרי הוא היה משוכנע כי אלה באו באמת מעומק הלב. גם הקונצ'רטו עצמו בא מעומק הלב ויפו נושאיו וכן רוח הנוגרים המפעמת אותו הם שעמדו על רענונו מאז ועד היום, ואזת לכוונת הנעבדה שתקנ"ריות תובעה עדדית במבלל יצירתו של שופן, אשר עיקר נדוחו באה לידי ביטוי בצורות מוזיקליות קטנות יותר לפסנתר בלבד.

הקומפוזיטור הצעיר השתדל למלא את דרישותיה של צורת הקונצ'רטו — בלי שפק הכיר את הקונצ'רטו לב של בטהובן — אולם דבר זה אינו כאן בעל חשיבות רבה; — התזמורת מסמשת כאן רקע לנגינת הסולן; בפרק העיר הנוו לינטטרדים של יצירה זו ואחר, כי כאן הושמטש שופן רק בנושאים "שניים", בכך רבה לציין את אופיים הלירי של כל הנושאים. מובן, שכוונתו היתה לפרק הראשון, שהרי תכונות אלה אך טבעיות הן ללארגוטו — הפרק השני היפה — אולם כאן מגיעות העצמה והרומנטיות לשיאן באשר הפסנתר פורץ באמצע, מתוך הלן־דרות לא הזיה רומאנטית, בריטואטיבי והאמיר ביותר. כאן עולים בכוחן מלות השבח של שומאן, שאמר כי "יצירותיו של שופן הן מתחתים בינות לפחים".

נושאו השני של הפרק השלישי הינא מאזורקה. הוא מתפתים מנימה של קלילות ואז נשמעת תרועת קרן, שלאחריה באה קודה ב־פה מאז'ור ותחומת את היצירה כולה.

אורי שפלץ

1

1. לודביג ואן בטהובן (מראה מן הצד של מסכה שנעשתה בחייו, ע"י פרנץ קליין).
2. פרדריך שופן (ציור שמן מאת דלאקרואא).
3. קרל מריה פון ובר (ציור שמן מאת פרדיננד שמיון).

2

1. Ludwig van Beethoven (Side-view of face mask taken from life by Franz Klein).
2. Frédéric Chopin (Oil portrait by Eugène Delacroix).
3. Carl Maria von Weber (Oil portrait by Ferdinand Schimion).

זובין מהטה אשר החל כעת את שנתו השלישית כיועץ מוסיקלי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, חזר זה עתה מסיורה של התזמורת בפסטיבלים בהודו, שם נולד ב־1936. ושם אף למד לראשונה אצל אביו, מהלי, והמשכה בווינה, מקום בו השלים את לימודיו; מכאן — לפרסום בינלאומי כמנצח־אורח המופיע מדי שנה בשנה, ואחר, ב־1962 — למשרה הרמה של מנצח על שתיים מן התזמורות החשובות באמריקה הצפונית, וזמורת מונטריאול, והפילהרמונית של לוס אנג'לס. כיום משמש מר מהטה בעת ובעונה אחת כיועץ מוסיקלי לתזמורת הפילהרמונית הישראלית, וכמנהל מוסיקלי של הפילהרמונית של לוס אנג'לס.

כאחד האישים המרגשים ביותר שהופיעו על במת הניצוח בעשור האחרון זכה מר מהטה לתשואותיהם של שתיים מן הקבוצות הקפדניות והתובעניות של הוים: הקהל והבקורת של עולם המוסיקה, וה־אנשים הצעירים אשר מהווים את תנועת התעוררות הנוער הנוכחית.

אנו מצטטים קטעים אחדים אופייניים מתוך העתונות האנגלית והאירופית, המתארים את כשרונו האמנותי של המאסטרו בעת סיורה של התזמורת בפסטיבאלים בחודש ספטמבר השתא: "מנצח בעל כוחות פנומנאליים"; "תוצאות מחשמלות"; "מנצח מבריק"; "ה"סימפוניות הפנטסטיות" שלו היתה לא פחות מאשר התגלות"; "ניצח כמו רב־אמן".

במאמציו לשתף ולהפעיל אנשים צעירים בעולם המוסיקה של ימינו הביא עימו תכניות חדשניות. בישראל, הנהיג לראשונה קונצרטים המיועדים לסטודנטים של האוניברסיטה, בנחו על התזמורת הפילהרמונית בקונצרט מיוחד שנערך בקאמפוס של אוניברסיטת תל־אביב תחת כפת השמיים. בחמשת אלפים שטרחו־סים נהרו לראיון לתזמורת, ונשארו לאחר־מכן לשיחה עם המנצח. בלוס אנג'לס הביא קונצרטים לבתי־הספר בנטאות ועמד בראש "מרוץ־מרתון בטהובני של שתים־עשרה שעות. בעונה זו יוצא כאן על שניים מתוך ארבעה קונצרטים בסידרת המנויים החדשה — "מוסיקה היום" אשר "נתפרה" במיוחד לטעמו של הקהל הישראלי הצעיר יותר ואשר הביא בפניו מוסיקה החל מתקופת הבארוק המוקדמת וכלה ביצירות האוונגארדיות ביותר של ימינו. ובהתאם לתפצו הנו של מר מהטה ליצור מגע אישי יותר בין המוסיקה לבין המאזינים, יעיבכו במסגרת סדרה זו שיחות לפני ואחרי הקונצרט, שיחות שבהן ישתתפו הקהל והמנצח גם יחד.

ארתור רובינשטיין
והתזמורת הפילהרמונית הישראלית

1

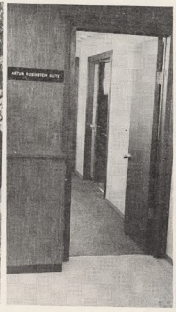

2

3

4

1. מר רובינשטיין וראייתו מגיעים למקל התעופה לוד.
2. חדר האמנים ע"ש ארתור רובינשטיין בהיכל התרבות.
3. המאסטרו בשכם ההקדשה של יער ארתור רובינשטיין.
4. ארתור רובינשטיין וזובין מהטה לאחר קונצרט "פסטיבל רובנ־שטיין" שנערך בשנה שעברה ב־היכל התרבות.
5. ארתור רובינשטיין והקהל ה־ישראלי.

ארתור רובינשטיין חוזר אלינו ל"פסטיבל רובינשטיין" השמיני, מאורע אשר חפר למסורת ופותח מדי שנה בשנה את עונת הקונצרטים של התזמורת הפילהרמו־נית הישראלית. הקשר והקירבה המיוחדת של רובינשטיין אל עם ישראל מציינים פרק נכבד בחייו של הפסנתרן הדגול. הוא רחב־לב ונדיב לאין שיעור בכשרונו האמנותי, ברוחו ובאמונתו בשאיפותינו, ומסירות זו מוצאת את ביטוייה בהופעותיו הרבות בארץ ומחוצה לה, כמו גם לאחרונה, בקונצרט גאלה שערך עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בלונדון ב־16 בספטמבר 1971, בעת סיורה של התזמורת בפסטיבלים באירופה.

שוחרי מוסיקה בעולם כולו מכירים את סיפור חייו, ללא ספק, יותר מאשר כמעט כל אמן אחר, שכן הוא באמת אחד מענקי המוסיקה, אשר סובב בסיורי הקונצרטים שלו את כדור הארץ פעמים רבות מתל־אחסה ועד תל־אביב. בקצרה, הוא נולד בפולין, ובגיל ארבע הופיע בקונצרטים למטרות צדקה; את הופעתו הראשונה באמריקה ערך ב־1906; נשא לאשה את בתו של המנצח הפולני אמיל מלינארסקי, נטל את משפחתו אל בית מבודד בדרום צרפת, נגן ותירגל יומם ולילה תוך משמעת פנימית חמורה, ואז, כדבריו, "היה זה כמו אותה שורה מתוך 'גברתי הנאורה' — 'חי יופיטר, הוא "המפס" זאת'. חמפתי לפסנתרך.

מכאן ואילך הוא זוכה להצלחה עצומה בכל העולם; הכרטיסים לקונצרטים אוזלים כולם, תקליטיו נחט־פים. הרפרטואר שלו, המכונה בפיו "המזוזודה המוסי־קלית שלי", כולל יצירות רבות יותר מאשר לכל פסנתרן אחר החי עמנו כיום. בשנה שעברה הופק סרט על חייו, הנושא את השם שהולם אותו כל־כך: "אהבת החיים", וכעת עסוק הוא בכתיבת האוטו־ביוגרפיה שלו.

אך, עובדות אלה כולן אין בהן כדי לתאר, ולו במעט, את כשרונו האמנותי ורוחו של האדם ארתור רובינשטיין. אולי המלים שלו עצמו מיטיבות לספר את סיפורו יותר מכל: "כולי, בכל מאודי, מעורה אני בחיים בהתלהבות ובלהט. הרי זה נס, פלא, לחיות, לתת לכך מבע, לפעול ולבטא זאת במוסיקה, בציור. שגלתי לעצמי את הטכניקה לחיות מנס לנס. המוסיקה איננה תחביב. אף לא תשוקה. המוסיקה היא אני עצמי".

5

פסטיבל
רובינשטיין

התזמורת הפילהרמונית הישראלית

נוסדה ע"י ברוניסלב הוברמן

יועץ מוסיקלי זובין מהטה

שני קונצרטים מיוחדים: תל־אביב

רסיטלים: ירושלים - תל־אביב

ספטמבר - אוקטובר 1971